

denne Udtalelse sammenlignelsesvis, relativt, det samme, som jeg for et Øjeblik siden sagde, at denne Lønningslov er den rigeligste, der er givet. Den Stat, her er Tale om, er rigeligere lønnet end nogen anden, det er kun i den Betydning, at jeg kan bruge det Ord „overlønnet“, absolut ikke om den enkelte Mand, enkelte Lønning. Jeg anerkender netop Bestræbelsen for at højne Lønningerne for alle Funktionærer og Embedsmænd, og hvis det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts vilde sige mig, at man kunde komme til en Revision af alle andre Lønningslove, særlig de ældre af dem, skal jeg forstke ham om, at han skal have min allervarmeste Bistand til det Arbejde. Vil han gaa med til at forhøje disse Lønninger i en meget betydelig Grad, naar de maatte komme frem i Rigsdagen — og jeg udtaler det positive Ønske, at de maatte komme frem sa snart som muligt — skal jeg kappes med ham derom, og jeg er ganske vis paa, at jeg bliver den øverste af os to i Bestræbelsen for at faa Lønningsforhøjelse overalt paa Lønningslovene. Det kunde være ønskeligt, om det ærede Medlem vilde udtale sig om, hvorvidt han vil være med til en saadan Bæddekamp.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts udtalte, at Pensionen efter Jærnbaneorganisationsloven maa de vedkommende Funktionærer selv yde Bidrag til. Ja, det er ikke nogen Hemmelighed for mig, men maatte det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, at paa denne Organisationslov yder man, saa vidt jeg har forstaaet i alt Fald, kun et Bidrag af 2½ pCt. af Lønningen, og Lønningen med Hensyn til Emolumenter og alt tilhørende er sat saa lavt som vel muligt, hvorimod man paa andre Lønningslove, paa de fleste, jeg ved af at sige, f. Eks. Postvæsenets, Tolbvæsenets, yder et Bidrag af 5 pCt. af Lønningen.

Naar det ærede samme Medlem fremdrog, at han havde været Indbringer her i Landstinget af et Andragende fra Portørerne til Rigsdagen om at faa deres Lønning specielt forhøjet, giver det mig Anledning til at spørge den ærede Minister, om han ved noget om, hvorvidt det, at Andragendet fra Portørerne blev indbragt af en Repræsentant for Socialdemokratiet, er et Tegn paa, at de med det samme indordne sig under det socialdemokratiske Samfund. Er det Tilfældet, vilde jeg i høj Grad beklage det, og jeg er i den Henseende i fuld Overensstemmelse med den ærede Minister, som i Fjor i Folketinget talte mod dette, at et saadant Andragende om Lønningsforhøjelse blev indbragt direkte i Tingene uden at have været

indbragt først gennem de vedkommende overordnede Embedsmænd. Men jeg skal ganske vist indrømme, at jeg ved ikke, hvorvidt det kan være Tilfældet ved denne Lejlighed.

Til det ærede Medlem for 6te Kredts (Ahlsefeldt-Laurvig), som gav mig Ret i saa mange og væsentlige Ting, hvilket jeg paa-stønner, maa jeg dog bemærke, at jeg kan ikke have givet ham Anledning til at udtale sin Beundring for den Høflighed og Flintehed, han møder hos Banebetjentene, for jeg vil tilstaa, at jeg har aldrig mødt andet, og er der nogen Anledning til at give en Attest i den Retning, maa jeg, der rejser meget, være med til at give en saadan Attest. — Væsentligere var det ærede Medlems Anke imod mig, at jeg skulde have udtalt mig, som om jeg ikke ønskede, at de høje Embedsmænd i Jærnbaneetatens vare højt lønede. Det er den samme Misforstaaelse, jeg før havde Lejlighed til at tage til Orde imod. So, tværtimod, jeg er netop af den Anfkuelse, at en Mand, der har et saa omfattende og saa vigtigt Hverv som Generaldirektøren for Statsbanedriften har, bør lønnes ualmindelig højt, og jeg har før her i Tinget erindret om, at de tidligere Direktører for Jærnbaneerne til Trods for, at disse den Gang vare delte i to Dele, de sjællandske og de jydsk-sjyenske, havde hver højere Lønning, end den nuværende Direktør for den samlede Statsbanedrift er normeret med. Det har kun været mig kært at erindre om dette, og jeg skal hertil i Dag knytte den Udtalelse, at intet skulde være mig kærere, end om man satte denne Løn op, gjorde den til en ekstraordinært høj Løn. Jeg mener dermed to Ting, dels at Embedet har Krav derpaa, og dels at det vilde være Vejen til at afskaffe denne Dobbeltstilling som Generaldirektør og Overingeniør, som dog — det vil sikkert den højtærede Minister indrømme mig — kun er opfundet for at komme ud over en økonomisk Forordning, som man den Gang troede og maatte med en vis Ret, at det daværende Folketing ikke vilde gaa ind paa. — Den højtærede Minister sagde, at denne Stilling var oprettet med i det mindste Folketingets Konsens. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister skulde have undersøgt Sagen nøjere. Jeg vil udtale, at det har jeg gjort og har derved faaet officiel Erklæring om, hvad der er foregaaet i Folketingets Finansudvalg paa den Tid og ved den paagældende Lejlighed, og det indskrænker sig til, at denne Sag „har været til Forhandling“. Saaledes staar der i Folketingets Finansudvalgs Protokol fra det paagældende Aar; men der staar intet om, hvad der er forhandlet, eller hvilke